

Ali Şafak Balı

- şiirler -

Yayın Tarihi:

18.12.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ali Şafak Balı

Eserleri:

3 Hece: Sevgiye

Olur mu,
üç hece
bir şiir,
bilmece

Olur ya,
aşk varsa,
şiir de
şarkı da

Üç hece
Beş dize
fark etmez
sevene

Ruhlar eş,
beden çift,
yürek tek,
Sevgiye...

Ali Şafak Balı

4 Hece: Aşk

4 Hece: Aşk

Sevmek derler
Bir sıcak his
Güzel sözler
Ruha sevinç

Mutluluk mu
Doyum olmaz
Tükenmez su
İçen kanmaz

Aşktır adı
Düşen bilir
Nefis tadı
İçen bilir

Ali Şafak Balı

4 Hece: Şiirim

Ruhuma can
Bir heyecan
Dinmez sızı
Yazılmayan

Gizli sevda
Yoldaş cana
Kalpte açar
Büyük yara

Sabır ister
Umut besler
Yasak bilmez
Vuslat gözler

Ali Şafak Balı

5 Hece: İnsan Susuyor

Gün aydınlandı
Doğa uyandı
Şehir canlandı
İnsan uyuyor

Kuş kanatlandı
Göçler başladı
Bulut boşaldı
İnsan umuyor

Güneş dolandı
Dağlar karardı
Dünya dayandı
İnsan coşuyor

Gökler yarıldı
Divan kuruldu
Hesap soruldu
İnsan susuyor

Ali Şafak Balı

5 Hece: Lal

Lal oldu dilim
Öylesi sevdim
Dünya dönse de
Çakılı kalbim

Ruhuma eşti
İçime esti
Yaktı, kavurdu
Sanki güneşti

Fırtına çıktı
Barınak oldu
İçim ısındı
Bedenim dondu

Ali Şafak Balı

7 Hece: Çekemedim Nazını

Bir söz çeldi aklımı
Bir köz deldi bağrımı
Döşüme sevmek düştü
Veremedim hakkını

Hesap etmem yarını
Attım dünya zararını
Başa yoksulluk düştü
Seremedim varımı

Gözlerimin yaşını
Ağaran saçlarımı
Yoluna dökmek düştü
Sakladım utancımı

Bu dünyanın malını
Görür müyüm yarını
Payıma uzlet düştü
Çekemedim nazını

Ali Şafak Balı

7 Hece: Ölümün Eşiğinde

Bir yara var, kanıyor
Kimse umursamıyor
Herkes kendi derdinde
Sorsan, hayat sürüyor

Kanama kesilmiyor
Hasta gitti gidiyor
Herkes nefes nefese
Çaresi bilinmiyor

Kan kesildi, kuruyor
Beden hızla soğuyor
Herkes telaş içinde
Sağa sola koşuyor

Ceset morga konuyor
Selası okunuyor
Herkes kendi işinde
Hayat devam ediyor

Cenaze yıkanıyor
Kefene sarılıyor
Herkes tabut başında
Hal hatır soruluyor

Namaza duruluyor
Helallik soruluyor.
Herkes bu son görevde
Ruhen yoruluyor

Cenaze taşınıyor
Defin tamamlanıyor
Herkes taziye peşinde
Sonra dönüp gidiyor...

Ali Şafak Balı

7 Hece: Ölümün Kıyısında

Bir yara var, kanıyor
Kimse umursamıyor
Herkes önüne bakıyor
Sorsan, hayat akıyor

Kanama kesilmiyor
Hasta gitti gidiyor
Herkes merak ediyor
Kimse çare bilmiyor

Kan kesildi, kuruyor
Beden hızla soğuyor
Herkes sonu biliyor
Kimse telaş etmiyor

Ceset morga konuyor
Bir dinginlik iniyor
Herkes işe dönüyor
Hayat devam ediyor

Selası veriliyor
Eş dost çağrılıyor
Hazırlık yapılıyor
Mezarı kazılıyor

Cenaze yıkanıyor
Kefene sarılıyor
Herkes durup bekliyor
Hal hatır soruluyor.

Namaza duruluyor
Helallik isteniyor
Herkes "iyi" biliyor
Dualar okunuyor

Tabutla taşınıyor
Kabrine konuluyor
Herkes toprak atıyor
Sonra dönüp gidiyor...

Ali Şafak Balı

Adını Kalbime Yazdım

Adını yazdığım kalbime, kandır
bu yüzden damarlarımda dolaşıyorsun çoktandır
ne doktorlar çare bulabilir
ne kimse izleri silebilir
suçlu arama boş yere, o benim...

Sen bir çağlayana dönüştün,
ben ruhunda patlayan fırtınaya düştüm
sanma aynı zamanda yenik düştüm
zira, sen de düştün,
hem sadece bir düştün
ve ben uyuya-kalıp, düşü büyütmüştüm...

yılları yollar yapıp yürüdüm,
hiç bilmediğim adresini bulmaya yemin içtim
görmediğim yüzünü defalarca sulara çizdim,
her gece kendimle karşılıklı oturup,
ve sevgini kadehe doldurup ölümüne içtim
'yıldızlar altında', ısıltılarla seviştik...

'Ölüm bizi ayırana dek',
ölümü ayırdım bizden, bilerek ve isteyerek
yeter ki, 'gönüller bir olsun', diyerek
ama ya kazara sen orada olsaydın,
ben cansız bir bedene dönüşür, yığılırdım
ve sen, biçare, içimde, öldürdün...

Uzaklık yoktu, uzak olan bize, yak(ın)laşmaktı
gelmezdik birbirimize
başka başka yönlere gidip, uzakla(sava)şırdık
gözlerimiz açık, kalplerimiz kapalı
kalpler açıksa, gözler ayda, ay dolu ve kapalı

bir ağaç dalı kırılmazdı
yaprığının ağırlığıyla, kırıldı
bir güvendi, kurulmazdı
sözlerin cambazlığıyla, kuruldu
ben ağlamazdım, aslında
yalan olan sadece buydu...

Yalan artırır mış zenginliğini
sana kim dedi, kes kekremsi güzelliğini
sade sen ka(l)dın saflığınla
baharatla seni, iyice bir süslemeli
sen-sizlik şarabı içer, ben sende-ler-ken...

El işi bir sevda bu, çalma felekten
paha biçilmez, değeri göz nuru el-emekten,
ben kal(k) ayım, sen durma, git sekerekten
sana bir zarar gelsin, istemem, bilirim,
sen acıyı hiç sevmezsin...

Doğru(o)layım dedim, doğruldum
bir sağıma baktım, yo(ğ)ruldu
solum, önüm ve arkamdaysan eğer, sobe.
oysa sen hiç bir yerde yoktun
yalnız feryadın yağıyordu üstüme...

Göz yaşına bir ıhlamur demledim
galiba hastaydım ve bedenimi tekmeledim
sırtıma çıkamadım, silkelendim, terledim
sıcaklığın hala içimdeydi, ama sen soğuktun,
düş(tüğ)ümde tuttuğum ellerinden bildim...

Yağmurda ıslanmadım ki, engel oldun
seni yağmur altına iten ben, soldum.
güneş yanığıma, yanağın değdi
ben elin(dey)ken güzelim, güz elimdi,
elin gözümdeydi, bir baktın ve
sevdamıza elin gözü-değdi...

yüreğimi buzdolabına tıktım, soğu(ta)madım
eline, avucuma doldurdum göğü, boşaltmadım
bir yıldız düştü ve rüzgar dalgalandı
saçlarım birden ayın rengine bulandı,
ağladım, ağ(l)atıldım, midem bulandı...

Telef-ona sarıldım, telef oldum
numara çevirdim, çaktılar, aklımdan vuruldum
polis dur(dur)du, ben arandım
cevap veremedim, aklım karıştı,
hem zaten havada ve bir karıştı...

dudağım çatladı, çat kapı, sen vurdun
ne diyeceğimi bilemedim, karşında dondum
zira git diyen bendim
gel-gitlere alışan sen
ben dur(ul)dum, bir masaya kuruldum
çaldım, tek duyan yine, sen oldun...

ayaklarım yön bilmezdi
ileri-geri gitmekle bu yol bitmezdi
sonunda, yine başladığım yere döndüm
ve ruhuma bir köz gömdüm
elimi karda soğuttum, yağmur dindi
ben yandım, gölü kuruttum...

Yel vurdu, titredi yüreğim, dar-aldım
fırlatıp güneşe onu, (d)ağladım
dağda el(in) ile barıştım, sen ceylanla yarıştın
ben yine çağlayana karıştım,
- karışma, bildiğince aksın.
diyen sen, dondun...

Kanım dondu o an, öldün sandım
ateşe atladım, kızardım, sen ak-tın
Bembeyaz örtüsüne cesedimin, kan(ım) damladı
ellerin buzdan, kırdı, bir dal salladı
eller durdu, baktı bize, ağladı(n) ...
ve ben ak-tım, (ç)ağladım...
kalbime tekrar adını yazdım, kandın...
ben aynı yalanı içtim, kandım...

Ali Şafak Balı

Anlarda Varolmak

hala peşindeyim hayal-i 'aşkın'ın
ömrüm geçti-bitiyor bu sürüklenişte
bitmez tükenmez tutku, son telaşım
ruhum kor ateşte, bedenim tükenişte

dönülmez bu yola sitem etsem ne çare
ne çıkışı ilk, ne varışı son zamanın
duraklarda yaşananlar hep bir bahane
ki onlarsız zerre değeri yok bu canın

ne tende bir zevktir, ne ruhta huzur
acıya katlanabilmek ölesiye mutluluk
sadece anlarda, hem hazlar hem kusur
kimsenin harcı değil ötesine yolculuk

biraktım zamanı kendi akışına, bensiz
ruhumda her sevdaya bir mezar kazdım
ömrümü tek bir anda dondurdum, sensiz
dünyamda her bedene bir fatura yazdım

Haziran' 04

Ali Şafak Balı

Anlatamam

Ne olur ısrar etme,
anlatamam sana aşkıımı,
Ne kadar çabalasam,
söz yetmez, beceremem...
Kelimeler bilmezken kendi anlamını,
ben ne yüklerim,
ne taşınır kim bilir sana...

Bir kabuğa bağlandığını
nasıl söylerim?
Nasıl anlatabilirim
bir ölünün sonsuz aşkını?

Ama belki,
durup bir an bakabilsen
derinlerine okyanus mavisi gözlerin ve
dalıp gitsen bir an dipsiz denizine sevginin
anlardın...
Ama nafile...

Ne benim gözlerim mavi,
ne sen yüzme biliyorsun...

Ali Şafak Balı

Aştır şiir

Dile gelmeyen en özel duygular
Yürekten taşan serzeniştir şiir
Ruhtan dile güröl güröl bir pınar
Kalemden kalbe sesleniştir şiir

Gönülden göğe kanat çırgan kuşlar
Arşa yansıyan bir sevinçtir şiir
Gözlerden yüze çiseleyen yaşlar
Neşeden hüzne bir geçiştir şiir

Dağlardan denize yol bulan sular
Dere tepe sürükleniştir şiir
Gece gündüz nara atan martılar
Aşkı göklere resmediştir şiir
Haziran 2025

Ali şafak Balı

Atatürk'ü Anmak

Akif'i, Ziya Gökalp'i, Nene Hatun'u, İskilipli Atıf'ı
Hiçbiri zerre-i harcı olmadı mı, şu şanlı vatanın
Bayrağı oldu Mustafa Kemal ve yol arkadaşları
Yok mu hiç namı, uğruna toprak altında yatanın

Nerededir yetiştiren, onca cevval vatan evladını
Kimdi o, çığır açıp nail olan muştusuna Kuran'ın
Değil miydi Osmanlı, yücelten Türklük makamını
Hangi medeniyet, beşiği oldu 'ulu önder Ata'nın

Şafak Ali'dir, bu memleketin sönmez son ocağı
Alınma sakın, sitem sadece sözlerinde ahvadin
Dinmez yangındır ruhunda, vatan millet sevdası
Ölse düşürmez kıymetin, ne Tarih'in ne de An'ın

Ali Şafak Balı

Aziz Milletim

Bir zamanlar öyle asildi milletim.
Hamisiydi bir 'kutlu medeniyet'in.
Sonra çözüldü, safahata daldı,
Bilmedi kıymetini uluhiyetin.

Düşmanları çıkıp geldi karanlıktan,
Bitap düşmüştü birbirini kırmaktan.
Kilise yıkmış, akli tanrı yapmıştı.
Söz ediyordu "yeni dünya" kurmaktan.

Kimimiz hayranı oldu "gelişmenin",
Kimimiz koruyucusu gelenegin.
Sandık ki refah ile yükselir millet.
Ardına düştük, eşkiyanın, katilin.

Düşman, kimi zaman silahla, savaşıla,
Kimi zaman siyasetle, kurmacayla,
Sarsmak için 'birliğimizi temelden',
Karşı karşıya koydu bizi, atayla.

Her birimize farklı hayaller çizdi.
Yetmedi, türlü "kimlikler" icad etti.
Din, mezhep, ırk, kültür derken,
Ferdini, milletine isyankar etti.

Hem dost göründüler, hem nifak ektiler.
Kimimize kurucu, kimimize "gerici" dediler.
Kurtarıcı, mürşit, şeyh, efendi derken,
Mümini, Ümmetinden tefrik ettiler.

Süslü laflara kandık, düştük tuzağa.
Savruldu herkes, birbirinden uzağa.
Kimimiz "cihat" dedi, kimimiz "deyrim".
Kavga kaldı miras, hep yeni kuşağa.

Bazen meclislerde, bazen sokaklarda,
Canlar alıp, "canlar verdik kavgalarda".
Bilmiyorduk, neydi bunda asıl maksat,
Sonunda, yine biz kalıyorduk darda.

Öyle çok düşmüştük ki birbirimize,
Gerçek, ok olsa girmezdi zihnimize.
Bir "hakikat", bin biçime bürünmüştü.
En çok, yozluk işlemişti fikrimize.

"Ne onlardan olduk, ne biz kalabildik".
Sor, her birimiz ülkeyi en çok sevdik.
Ele sattık da, yâr etmedik kardeşe.
Böyle böyle her gün birlikte tükendik.

Uyanmak vakti geldi de geçti çoktan.
Millet yetki verdi, çıkmak için yoktan.

Taht seydası üstün geldi devamıza.
Çıkar uğruna, "geçtik hatır-ı Hakk'tan".

Kasım 2025

Ali Şafak Balı

Bahara Hasret

Deme, kış mı gelirmiş kar yağmadan
Nice soğuklar var kışı aratan
Çıkıp gitmezse kırgınlık aradan
Daha kaç bahara hasret kalırsın

Deme, güz mü olurmuş yaprak düşse
Almak gerek kuru yapraktan hisse
Rüzgar seline kapılmadan önce
Daha kaç hazana rahmet okursun

Ali Şafak Balı

Başka Nedir İnsan?

Hasret, ah yine hasret, yine gözyaşı
Düştü gönlümüze aynı dinmez sancı
Zaman durur, hiç geçmezmiş gibi sanki,
Katar dertlerimiz üzerine onmaz acı

Duygular, ah duygularımız, acı veren
O ateş olup, kasıp-kavuran bazen
Rüzgar gibi esip geçen kimi zaman,
Yağmur olup boşalan, duygularımız

Ah bir söküp atabilsek zihnimizden,
Silkinmekle kurtulabilsek hepsinden
Yaşamazdık böylece bu zor anları
Silinirdi de, özlemler içimizden

.....Kalmazdı o zaman gönül sancıları
.....Dinerdi hem süzülen göz yaşları
.....Rüzgarla sürüklenmezdi de o an
.....Duyulmaz olurdu yürek yankıları

.....Evet, çekmezdik belki bu acıları
.....Umursamaz olsaydık duyguları
.....Birlikte gülerek bakardık ufuklara
.....Acıdan uzak tutardık çocukları

Ama acaba, onlarsız ne kalırdı bizden
Başka, biraz et bir kaç parça kemikten
Nedir insanı insan yapan, bir düşün
Umulur mu ki insan geçsin sevgiden

Değil mi ki, ayrılmaz parçamız sevgi
Acı, keder, gözyaşı ve elem belki
Daha nice; umut, saygı, güven, inanç
Tabii ki, bunlar bile sayılmaz hepsi

Tamamlanır belki, bir bedenle insan
Yoksa ne et, ne de kemiktir veren can
Asırlardır sahip olsa da bunlara
Duygu yoksununa demez miyiz "hayvan"

Brighton -1993

Ali Şafak Balı

Bayram

Size bayram dilerim
Öyle güzel bayram ki
Yakınlaştırsın bizi
Sarsın her birimizi
Ne kutsal, ne kurban
Ne de mübarek derim
O Allah'ın takdiri
Ben bayramı dilerim.

İçinde sevgi, saygı
Coşku, neşe bol olsun
Tatil değildir kastım
Tüm aile toplaşsın
Kimse kalmasın dargın
Çocuklar harçlık alsın
Yetişkinler kaynaşsın
Ben bayramı dilerim...

Ali Şafak Balı

Benim Babam Gitti

Benim babam gitti
İki bin yirmi bir yılının
Bir Aralık gününde
Kış ortası bir yaz gecesi gitti

Fedakar babam gitti
Bir ömür bin bir cefa çekti
Dişiyile tırnağıyla kazanıp biriktirdi
İflah olmaz cömertliğiyle gitti

Derman babam gitti
Beslendiğimiz damar, yaslandığımız çınardı
Bilirdi hep, hangimizin ne derdi vardı
Ah, ilelebet dermansız bıraktı da gitti

Onurlu babam gitti
Gün be gün eridi, güçten düştü
çaresizce izlemek, ah, ne güçtü
Yine de yıkılmadı, kalktı yürüdü de gitti

Sevgili babam gitti
Volkan gibi patlayan öfkesiyle
Umman misali tükenmez merhametiyle
Sevgi dolu yüreğiyle, son kez sustu ve gitti...

Ali Şafak Balı

Biliyorsun

Gecelerim de gündüzlerim gibi, karanlık.
Ne aya bakabiliyorum, ne de yıldıza artık.
Şikayet etmemeliyim, biliyorsun, bir zamanlar
en çok sevdiğimdi benim, zifiri karanlık...

Yalnızlığım da kalabalıklarım gibi, kimsesiz
Ne seninle olabiliyorum, şimdi, ne de sensiz
Bir girdaba kaptırdım, biliyorsun, ruhumu,
en az benim kadar, artık tüm çabalar kifayetsiz...

Ali Şafak Balı

Bir Aşkın Hikayesi

'seni uzaktan sevmek' demiş şair, 'aşkların en güzeli'

oysa seni değil, uzaklığı sevdim, varamayışımı, yalnızlığı
özlemi sevdim, beklemeyi, hayal kurmayı, deli deli yağmayı
arayışı sevdim, sokak sokak dolaşmayı ve sonunda bulmamayı
uçuşmayı sevdim, rüzgara kapılan kuru yapraklarla yarışmayı

geceyi sevdim, tek bir yıldızın bile ısıldamadığı karanlığı
sessizliği sevdim, ölüm sessizliğini ve sezsizlikte ağlamayı
mahpusluğu sevdim güzelim, zincire vurulmuşluğu, kaçamayışı
imkansızlığı sevdim, imkansızlıklarca çepeçevre kuşatılmayı

yüreğimdeki sancıyı sevdim, hissetmeyi ateşten ala sıcaklığı
kor ateşte kavrulmayı, tükenip, küllerimden tekrar varolmayı
hiçliği sevdim, eriyip gidişimde, ardımda tortu bırakmamayı
büyülü anları sevdim, yokluğunda bulduğum 'aşkın'ı yaşamayı

Ali Şafak Balı

Bir Harf Dört İşlem

bir kelimedir bazen ömrünce aradığın
belki de ilk harfi o bir kelimenin
oysa gözünün önündedir her daim
ve diline pelesenk
ama bilmezsin, bulmazsın ta ki o sana / seni çarpana dek

çarpılır, bölünürsün, hepten gitmezsin
bir yarın çaresiz kalır orda
diğeriyle ömür tüketirsin, kaldığın yerden devamla
hep bitkin düşersin, hep yenik
hayat ayrıcalık tanımaz, dinlemez, bir yanın eksik

toplarsın bölük döküklerini,
ve çıkarıp atmaya niyetlenirsin çarpma izlerini
heyhat, o tek harf, bir kelime zimmetlidir ömrüne
ne sağaltacak ruh bulursun, ne saracak yara
ancak fark edersin, dert saydığın ömürlük arazın...

Ali Şafak Balı

Bu Çağ 1

Dünya öyle bir yer olmuş ki, ne ararsan var
Tuzaklar kurar, kötülük saçar olmuş bu çağ
İnsanlar bölük pörçük: Gülen var, ağlayan var
Yüzüne güler, arkandan söver olmuş bu çağ!

Yalnızlık en geçer akçesi ahir zamanın
Şanslısın, eğer varsa beraber ağlayanın
Bilmez çoğu ama kölesi çağdaş ağanın
Kanını emer, canlıyken gömer olmuş bu çağ!

Ne işe kalkışsan diploma, tecrübe arar
Düşünmez hiç, bir kâğıt parçası neye yarar
İş insanda biter, hüner istersen onda var
Köleysen sever, asiysen döver olmuş bu çağ!

Talep edersen eğer, önce neyin varsa ver
Sormaz lakin kimse, bu insan ne yer, ne içer
En son canın kalsa, ar etmez, onu da ister
Verirsen yutar, istersen kusar olmuş bu çağ!

Asaf der ki, boş ver, ne yapsan yaranamazsın
Arsızın koyduğu hedefe sen varamazsın
Bulaşma kirine, kırklansan arınamazsın
Başından kokar, ayaktan gider olmuş bu çağ!

Haziran 2024, Sinop

Ali Şafak Balı

Bu Çağ 10

Ezelden beridir kurdudur insan insanın
Zalimlere ziyafet sofrası olmuş bu çağ
Gücü yeten sarılmış boğazına zayıfın
Kuzuyu keser, kurtları besler olmuş bu çağ!

Beşer günden güne uzaklaşmış insanlıktan
"Ene'l-Hak" demiş ama unutmuş geleni Hakk'tan
Söz etmez olmuş ne zamandır hukuktan, haktan
Haddini aşar, sorumsuz yaşar olmuş bu çağ!

Sevgi saygı neydi, yeni nesil hiç almamış
Sözde Müslüman ama şuuruna varmamış
Kumardı, faizdi, yemediği halt kalmamış
Ölçüsüz alır, gönülsüz verir olmuş bu çağ!

Gerçeğin yükü ağır, refaha yetmez nefes
Hayali alemlerde çıkar yol arar herkes
Yatırımlar 'kripto' olmuş, evler 'metaverse'
Dünyadan geçer, sanalda yaşar olmuş bu çağ!

Asaf der, sonu yakındır bak gör insanlığın
Öyle çok ki defosu, say say bitmez bu çağın
Kiblesi menfaattir ahlaksızın, alçağın
Harise hep kâr, munise efkâr olmuş bu çağ!

Ali Şafak Balı

Bu Çağ 2

Öyle çok engel koyar ki yoluna insanın
Aşanı tutar, kalanı atar olmuş bu çağ
Ne azmi kalmış ne enerjisi, gencin yaşlının
Tazeyi ezer, kocayı üzer olmuş bu çağ!

Daha doğmadan insan, bin bir derde bulaşır
Anne karnında, o doktor, bu uzman dolaşır
Günü dolmadan gelir, dünya ile tanışır
Doğanı sayar, atayı soyar olmuş bu çağ!

Anne çalışır, yaşı dolmadan bakıcı bul
Sonrasında mecburen, okul öncesi okul
İlk, orta, lise, üniversite, sanki çapul
Çocuğu yorar, veliyi yolar olmuş bu çağ

Diplomalar al, boy boy sertifika biriktir
Durma öğren, en az bir iki de yabancı dil
Hiçbirini atlama, her ilana "CV" gir
Sınavda seçer, sorguda eler olmuş bu çağ!

Asaf der, varsa, sevmesen de sarıl işine
Yoksa kaybetmek korkusu yerleşir döşüne
Düşme bu dünyanın zevki sefası peşine
Varlığın alır, boğazın sıkar olmuş bu çağ!

Haziran 2024, Sinop

Ali Şafak Balı

Bu Çağ 3

Diyorlar ki, teknoloji çağı bu, hız çağı
Dünyadan kopar, ekrana koşar olmuş bu çağ!
Yaşlı genç, herkesin cebinde internet ağı
Sanala çeker, gerçekten eder olmuş bu çağ!

Yüz yüze iletişim nerdeyse mazi olmuş
Hepimizin içi dışı sanal veri dolmuş
Yapay zekâ derler, bir afet geliyormuş
Alimi aşar, zihinden taşar olmuş bu çağ!

Bilim dedik, ilerleme dedik, hep özendik
Ne sundularsa, sorgusuz sualsiz edindik
Doğru kullanmadan önce hilesin öğrendik
Reklamı basar, insanı çarpar olmuş bu çağ!

Yalnız telefon değil, her şeyimiz akıllı
Evimiz, arabamız, kapımızın mandalı
Bitmedi, bu çağın insanı da kumandalı
Herkesi 'chip'ler, uzaktan izler olmuş bu çağ!

Asaf der, durun hele, biraz daha düşünün
Pek azı değil mi yaşananın, bu gördüğüm?
Teknolojik bağımlılık, çözülmez kördüğüm
İlk önce tavlار, sonra da bağlar olmuş bu çağ!

Haziran 2024, Sinop

Ali Şafak Balı

Bu Çağ 4

Üzülmemek için soykırıma göz yuman var
Zalime ecir, mazluma cebir olmuş bu çağ!
"İnsan hakları" diye afili bir yalan var
Katili tutar, mağduru suçlar olmuş bu çağ!

Öz tarihini unutmuş kimi Türk - Müslüman
Avrupa - Amerika'yı övüp durur, sorsan
Onlar ileriymiş de, bizmişiz geri kalan
Atayı gömer, kâfiri sever olmuş bu çağ!

Sözde pek çoğu milliyetçi - muhafazakâr
Hamasete kalırsa, en güzelini yapar
Fırsat bulursa ama durmaz, Ülkeden kaçır
Slogan atar, çıkara satar olmuş bu çağ!

Batılıdan daha batıcı olmuş aydını
Çâvurca koyuyor milli servetin adını
Öyle şuursuz yetiştirmiş ki evladını
Yurduna küser, batıya kaçır olmuş bu çağ!

Asaf der, unutmamalı soyunu, kökünü
Esirgemez Türk evladı budaktan gözünü
Ölür, yere düşürmez milletine sözünü
Aslını anar, sahteye kanar olmuş bu çağ!

Ali Şafak Balı

Bu Çağ 5

Sorsan, her şey insanın iyiliği içinmiş
Şermayesi insan olan mezar olmuş bu çağ
Örf adet, töre, gelenek, ne varsa silinmiş
Eskiye kınar, yeniye arar olmuş bu çağ!

Genci tanımaz olmuş, büyüğü küçüğünü
Geçiremez asla, kimse kimseye sözünü
Biçime takılıp kalmış, unutmuş özünü
Nesline nankör, küffara bonkör olmuş bu çağ!

Niceliği artmış her şeyin, kalite düşmüş
İmkânlar varmış ne fayda, erişim güçmüş
Görünüş, gösteriş, gerçeğin üstünü örtmüş
Markaya düşer, eskiye küser olmuş bu çağ!

Kimse kimsenin derdini görüp duymaz olmuş
Herkesin derdi, kendine her şeyden zormuş
İnsan insanı öyle yıpratmış, öyle yormuş
Cinsine ayar, şeytana uyar olmuş bu çağ!

Asaf der, böyle yalnız yaşamak kolay belki
Ama ölmek, bir başına kimsesiz, öyle mi?
Kim kılar namazını, defneder cenazeni
Bedene hızar, ruhlara mezar olmuş bu çağ!

Ali Şafak Balı

Bu Çağ 6

Herkesin her şeyi bildiği bir zamandayız
Bilgiyi saçar, görgüden kaçır olmuş bu çağ
İnsanın insana kul olduğu bir imandayız
Arsıza çıkar, masuma ızzar olmuş bu çağ!

Uzmanlık derler, başa bela bir bilgiçlik var
Şözde bilim ama içinde türlü hinlik var
İnsan değil de sanki nesnedir danışanlar
Maddeye tapar, manayı harcar olmuş bu çağ!

Nefsinin oyuncağı olmuş insan bu çağda
Canı ne isterse elde etmek telaşında
Açlıktan ölenler varmış, değil umurunda
Nefsine esir, vicdana sağır olmuş bu çağ!

Yaşamak, kimine göre gayesi insanın
Kimine ise, hazırlığı sonsuz hayatın
Ne bir düzeni, ne dengesi kalmış dünyanın
Münkire akar, mümini yakar olmuş bu çağ!

Asaf der, değeri olmalı insan vasfının
Hayvandan farkı olmaz mı hiç akli olanın
Gel gör ki, pek çoğu farkında değil aklının
Bedene yarar, ruhlara zarar olmuş bu çağ!

Ali Şafak Balı

Bu Çağ 7

Milli eğitim diyorlar bir garabet varmış
Her türlü tahribatın sahnesi olmuş bu çağ!
Maksat devlete sadık vatandaş yaratmakmış
İnsanı işler, devleti besler olmuş bu çağ!

Tutarsızlık trend, bir gün böyle, bir gün şöyle
Prensipmiş, kuralmış ne banal şeyler öyle
Nasıl farklı olurum, sen bana onu söyle
Kuralsız yaşar, keyfine bakar olmuş bu çağ!

Kimi, evsiz insan görse başını çevirir
Şokak köpeği içinse iktidar devirir
İşi gücü gösteriş, her yaptığı sahtedir
Hayvanı sever, insanı ezer olmuş bu çağ!

"LGBT'liye özgürlük" diye bağırır
Müslüman kızımın başörtüsüne saldırır
Ne ayıp-günah bilir, ne ahlaka aldırır
Keyfine bakar, utancı atar olmuş bu çağ!

Asaf der, saygısı olur insanın insana
İnsan sevmeyen insandan doğaya ne fayda
İnsanlık yitip gitmiş, gerisi hep fasarya
Akışa uyar, kalpleri kırar olmuş bu çağ!

Ali Şafak Balı

Bu Çağ 8

Öyle belirsiz bir zamanda yaşıyoruz ki
Her türlü kötülüğün beşiği olmuş bu çağ!
Herkeste bir telaş, dinmez yarın endişesi
Bugünü harcar, yarından korkar olmuş bu çağ!

Genç, yaşlı hepimizin derdi hayatta kalmak
Dünyaları versek de zor, zengini doyurmak
Oysa yoksula nimet, bir lokma ekmek bulmak
Fakirden alır, zengine verir olmuş bu çağ!

Siyasetçisi kendi kesesini düşünür
Vatandaşsa bir şekilde işini yürütür
Seçim zamanı geldi mi, yalanlar uçuşur
Hırsızı seçer, dürüstü üzer olmuş bu çağ!

Devlet dersin, milletin sırtındaki dev kambur
Vergidir, harçtır, cezadır, hazineyi doldur
Yoksula kuruş yok ama yandaşa rant boldur
Kaşıkla toplar, kepçeyle saçar olmuş bu çağ!

Asaf der ki, her şeye rağmen çıkma sen yoldan
Kimse görmese de gözetir seni Yaradan
Bu dünya yalandır, Ahiret tek gerçek olan
Dünyaya tapar, ahireti satar olmuş bu çağ!

Ali Şafak Balı

Bu Çağ 9

Dünya ile yetinmez, uzayda yaşam arar
Çılgınca, sorumsuzca tüketmek olmuş bu çağ
Doğayı talan eder ama organik sorar
Mantığa zarar, zevklere pazar olmuş bu çağ!

Nereye baksan makina, neyi sorsan para
Sanki lazım değil artık hiç insan insana
Yanılıp da düşmeye gör bir kez olsun dara
İliğin emer, ümüğün sıkar olmuş bu çağ!

Ahlak arama boş yere, çoktandır tatilde
Töre bozulmuş, gelenek yozlaşmış, az bile
Ne hukuk kalmış, ne de adalet memlekette
Suçluyu salar, masumu bağlar olmuş bu çağ!

Devleti sorarsan, hepten unutmuş fakiri
Parası olan satın alıyor her hizmeti
Kimse bilmiyor artık helaldeki nimeti
Harama koşar, helalden kaçır olmuş bu çağ!

Asaf der, böyle gitmez bu işler, döner devran
Ettiğini bulur elbet, can yakıp ah alan
Kimsenin hakkını kimsede koymaz Yaradan
Hırsıza dolar, dürüste duvar olmuş bu çağ!

Ali Şafak Balı

ÇareSizsiniz

Güce tapanlara yağ yakanların kayganlığında akıyor hayat,
O na tutunmalısın, eğer yaşamaksa tek derdin ayakta kalarak
Ya onlardansındır, ya kurbanı arsızca çevirdikleri çarkların
Yok başka çaren, ya yağlayacaksın, ya parça parça ağlayacaksın...

Ali Şafak Balı

Daha da Şiir Yazmam (gerçeğin Eline Geçti Duygular)

Çünkü şiir insanlığın özü, özeti
Ruhun uzleti, kalbin kalbe hasreti
Şiir güzellik, şiir edeb-i estetik
Sessizliğin gür sesi, sözün asaleti

Şiir sevgi, şiir hasret, şiir özlemek
Heceyle, vezinle ama ölçüsüz sevmek
Şiir toprak, şiir yağmur, şiir bereket
Kuraklaşan dünyaya direnen al çiçek

Heyhat, kalmadı yeryüzünde şiire yer
Zira insan zalim, insan hayvandan beter
Tek derdi yemek içmek, ihtiyaç gidermek
Yasak bilmez, bir tek nefesine secde eder

Körelmiş vicdanı, yitip gitmiş inancı
Yolcudur, ama bir görsen, sanırsın hancı
Ölmeyecek gibi dalmış zevk-ü sefaya
Söyle, nasıl taşısın şiir bu utancı...

Ali Şafak Balı

Diploma Kaçağı

Şiir yazmayı bilmem ben
Sözcükleri süsleyemem
Hayatın gösterdiğidir
Dilden kağıda dökülen

Kimi var ki raks ettirir dile
Değil öyle üç beş dize
Katlar, böler, sıkıştırır
Destanı aksettirir şiire

Bir bakarsın, güller açmış
Oysa dünya uykudaymış
İyiler cennet ararken
Kötüler hep pusudaymış

Gözyaşı eritir dağı
Balıkçı boş çeker ağı
Yapay zeka mıymış, neymiş,
Dünyanın gözü kulağı

Yağmur yağsa kriz olur
Kar yağsa yer gök buz olur
Adına şehir diyorlar
Başında hep hırsız olur

Devlet başa, kuzgun leşe
Hırs kimsede komaz neşe
Filler tepişip durur da
Hep saflar gider ateşe

Çağ bilgi ve bilim çağı
Teknik uçurur uçağı
Her işe uzmanlık gerek
Çıkmiş diploma kaçağı

Öyle zamana geldik ki
Giderek düşeriz geri
Her şeyin çıktığı yerde
İnsanlık boyluyor dibi!
20 Ağustos 2025

Ali Şafak Balı

Dünya İşte Bu

Gör artık, dünya işte bu
Bir oyun eğlence klubü
Her yeri sahne dolu
Kimi senarist, kimi oyun kurucu
Başrolü az, figüranı bol, seyirci çoğu

Bil artık, dünya işte bu
Büyük bir imtihan yurdu
İnsandı her zaman, insanın kurdu
Sözde medeniyetini bile o, kanla kurdu
Kötülüğü yüceltti, iyi ne varsa dibe vurdu

Kabul et, dünya işte bu
Düzeni, dengesi bozuldu
Mazlumun feryadı ta Arş-ı Âlâ'dan duyuldu
Ve sonunda mizan kuruldu
Herkesten nihai hesap soruldu.

Ali Şafak Balı

Dünya Ölüyor

İnsan sanıyor ki, dünya mülküdür
Servet sahibi olmak bir ülküdür
Haşa! yaratmak cinsine özgüdür
Bu kibir yüzünden ölüyor dünya

Pek çoğu haris, hiç doymak bilmiyor
Her şeyi olsa da durmak bilmiyor
Yoksula bir sofraya kurmak bilmiyor
Bu aç gözlülüğünden kuruyor dünya

Görünürde dostu insan insanın
Ama zor günde yok dost sandıkların
Sonu gelmez kurulan tuzakların
Bu güvensizlikten çürüyor dünya

Kimi çıkar peşinde, cahil, zalim
Kimi mazlumu cümle zalimin
Çok azı verir hakkını ilimin
Cehalet elinde sönüyor dünya

Hakikatsizlikten ölüyor dünya

Ekim 2025

Ali Şafak Balı

Düştü Kadın

Düştü bir kadın
üzgündü, ümitsiz ve çaresiz
nasır bağlamıştı diğerinin elleri
yerden kaldırmayı akıl edemedi
avaz avaz sustular

Kalktı kadın
ağız dolusu küfretti
dinledi diğeri, baktı etrafına, gören ve gülen erkekler vardı
ırz dedi,
namus dedi, oradan uzaklaştı
lanet olsun diye bağırdı bu defa kadın
alayınızın ağzına... sonra yutkundu
rahat bırakın ... bırakın diye inledi...

Güneşı söndü aniden
üzerine kapkara bulutlar çöktü
ne yapsa artık kurtulamazdı
ümidi yere çalınmış, yarını elinden alınmıştı...

Mart '03
Akrostiş

Ali Şafak Balı

Ellerinden Tanırım Seni

Ellerinden tanır, bilirim seni
Hiç değmemiş dünyanın tozu kiri
Tertemiz, bakımlı, narin biçimli
Yufka yüreğine ayna ellerin

Ellerinden seçer, bilirim seni
Zarafet timsali, şiir misali
Parmaklar adeta raks eden peri
Sevmek sanatına sahne ellerin

Ellerinden izler, bilirim seni
Bazen incecik, sanki kalem gibi
Derim, yine diyet çelmiş zihnini
Nazenin bedene işçi ellerin

Ellerinden çözer, bilirim seni
Çaresiz, öne uzanmışsa biri
Sıkılmış canı derim, bekler beni
Aşkı, sevdasına bekçi ellerin

Ellerinden okur, bilirim seni
Keyifle atarsa saçını geri
Her şey yolunda derim, aşmış belli
Eller diyarına yolcu ellerin...

Asaf, Nisan 2024

Ali Şafak Balı

Esir-i Aşk

Divanesi oldum bahtımın, peşindeyim....
Bırakıp gidemem yoksa da zincirlerim
Bıçak keskinliğinde düşen akşam karasına
Yalnızlığım değil, gözyaşı yüklü özlemim

Yandım, tutuşturulup da titrek çıra aleviyle
Gönlüm emanet acımasız bir hoyrat gönüle
Şessizliğe gömülür feryadım çığlık çığlık
İsyanım çare vermez artık beklemek nafîle

O bekleyiş ki bir bakış kadar sonsuz ve aşkın...
Yırtıcı yüreklere saplanan sevdalar, aşık şaşkın
Aldanıştır kavuşmak, özlem beslerken ümitleri
Ne mazisi var, ne yaşayacak yarını esir-i aşkın

Bir kez düşmeye görsün buz ateşler kor yüreğe
Karşılaşmamış olmak diletir, bakidir artık çile
Akıl vazgeçse bile, kalp iflah olmaz illa diretir
Lakin çare nerede, yazılan bir kalemde siline

Atılır çıkarılıp tüm diğer sevgiler onun uğruna
Serilir hepsi hiç düşünmeksizin sevgili yoluna
Aşığı boğan her şey bir olur tek damla gözyaşında
Taşar sığmaz dünyaya, ama saklanır gözpınarında

Temmuz'03

Ali Şafak Balı

Gecenin Sezsizliğinde

Yırtıcı bir çığlık büyür içimde
ve duygular yol alır bilinmezliğe
Dinginliğine inat koca karanlığın,
daralır ruhum, ama sığmaz bedene

Bir ben, sanırım, gece ile dostum
ve yıldızlara tutunur uykusuzluğum
Gözyaşları sel olur, işler içime
Ruhum titrer ve dinmez susuzluğum

Kimse duymasın, yine sabah oluyor
Ne yazık, düne sitem vakti doluyor
Ey gece, sen dön aydınlığa içimde
benim karanlığım, kızılca gün doğuyor

Ali Şafak Balı

Gönlüm

kırık,
kırgın,
kızgın,
üzgün,
küskün,

özürlük
ömrün
bedeninde
öksüzlük
sürgünü;

bizar
bitap
biçare
bibehre
bigünah

GÖNLÜM...

Ali Şafak Balı

Gönül Derdim

Her güzele meyleden arsız deli gönül
Dinmeksizin esen, bir seher yeli gönül
Her nağmesi çaresizlik bestesi yakar
Kırık sazın, perde perde gezen teli gönül

Yıllar var ki saklıdır, bilinmez derdim
Lokman hekim dirilir, dirilmez derdim
Geçen onca yıla, o kadar daha eklense
Yine de baki, ne yapsam silinmez derdim...

Ali Şafak Balı

Hayal Aşk

Ben hayatımı çoktan bir aşka bağ(ı)ladım
Geriye bir şey kaldıysa eğer, senindir, al
Severek mutlu olmayı kendime yasakladım
Gölüşüme kanma, neşem de aşkım gibi hayal

Ali Şafak Balı

Hayat Düşmektir!

Ana rahminde başlar,
İlk oraya düşersin.
Vakit tamam olunca,
ağar, ele düşersin.

Büyür, yürümek ister,
düşer kalkar, düşersin
Sonra sokağa çıkar,
durmaz, koşar düşersin,

Yerden kalkıp silkinir,
hayal peşine düşersin.
Tam zengin oldum sanır,
yetmez, dara düşersin.

Düşe kalka öğrenir,
zevk sefaya düşersin.
Oh! yaşamak bu dersin,
onmaz derde düşersin

Biri çıkar karşına,
çarpar, aşka düşersin.
Yüz bulamazsın belki,
yanar, çöle düşersin.

Aklın baştan gider de,
bir buhrana düşersin,
Hekim hekim gezersin,
naçar hale düşersin.

Yıllar geçer böylece,
el ayaktan düşersin.
Dökülür dilin, dişin,
erir, muhtaç düşersin.

Görmez olur gözlerin,
susar, gözden düşersin.
Duymaz olur kulağın,
sohbetlerden düşersin.

Tutmaz bir gün dizlerin,
yataklara düşersin.
Gücün hepten tükenir,
son nefesten düşersin.

Ölüm kaydın düşülür,
dost, akraba üzülür.
Kıra mezar kazılır,
toprak içre düşersin!

Ankara, Eylül 2021

Ali Şafak Balı

Hayata Sarılmak

yeniden yüreklenmek lazım,
dökmek taşları eteklerden
ve dönüp tepeden şehre bakıp
gülümsemek inceden

düşmana inat ölmemek lazım
güçlenerek çıkmak her bir yaradan
ve kalkıp yürümek ansızın
öldü diye bırakıldığın her aradan

zalimi çaresiz bırakmak lazım
yılmamak cürmü azametinden
ve başkaldırıp heybetlice
öldürmek hasetinden

Ali Şafak Balı

Her Yerde Kan Var

Her yerde kan var, dillerde destan
Sessizce gider toprağın altına bir aslan
Bin bir fare saklanır gedğine sefahatın
Ölen vicdanı, öldüren itimadı saf ahfadın

Katiller ulu orta nutuk atar, alkışı bol
Kimi vahşice kafa kopartmıştır, kimi kol
Pazarda kurbanlık seçer gibi ölü seçerler
Her ölene kefinden önce makam biçerler

İnsanlıktır gömülen her bedenle toprağa
Yürekler yanar ama feryadı varmaz kulağa
Hiç olmamış ya da hep dünde kalmış gibi
Düştüğümüz kuyudur yaşam, görünmez dibi

Yalan, hep yalan, yuva yapmış ağzına
Sorsan ama, bir o yakışır dürüstlük tahtına
Hiddetlenir çok, kusuru çarpınca suratına
Kızılca kan toplanır istemsiz, ar damarına

Şafak doğdu, yırttı peçesini karanlığın
Göründü, şapka kimin aslında, kel kim
Kimin eli cebindeymiş, saf mazlumun
Kimin cebine gözü dalmış, hilekar kulun

Yine her yerde kan var, ağızlarda slogan
Kimi vahşete koşar, kimi sapmış yolundan
Yaşanmamış gibi dün, kurar kimi yarını
Kimi de satar üç paraya, ata yadigarı varını

Ali Şafak Balı

Herkes Ektiğini Biçer

Şiir yazmak bir sanattır
Ölmazsa da fecaattir
Şiire işlenen sözler
Hassas kalplere kanattır

Her kim ki şiirle yaşar
Hayattan alacağı var
Kabullenmez belki ama
Yakandır yandığı kadar

Herkes kendince masumdur
Kötülükler onu bulur
Oysa ektiğini biçer
Çizdiği kendi yoludur

İnanır, haklı olandır
Kırmaz o, hep kırılıandır
Doğrusunu Allah bilir
Belki de vebal alandır

Hayat bu, her gün değişir
Sevgi varsa, aşk yeşerir
Sevmek fedakarlık ister
İnsan, sevdikçe yücelir

13 Ağustos 2025

Ali Şafak Balı

Herkes Yaşamak Hevesinde

Bir şiir daha diyor gönlüm
Yoksa bu ateş nasıl sönsün
Allah'tan bir lütuftur sevmek
Sevgisiz dünya nasıl dönsün

Herkes yaşamak hevesinde
Kimi mülk, kimi aşk peşinde
Lakin hesap unutulur sık
Özde dert, serde meşk içinde

Ben bilmem ki, yaşamak nedir
Ellere haz, bana elemdir
Ahlaksızlık sarmış her yeri
Arsıza zevk, bana kederdir

Kimse, görmez öz kusurunu
Huylu, terk etmez hiç huyunu
Ne kadar masum olsan da sen
Kırar, söndürür umudunu

Yalnızlık Rabb'e mahsus derler
Şeytanla yoldaşlık ederler
Güvenmesin kimse dostuna
İnsanı yalnız defnederler.

Aralık 2025

Ali Şafak Balı

Hesap Günü

Dünyaya öyle sıkı bağlanmışız ki,
Günü feda ederiz, unutup dünü.
Sanki cennet hak etmiş günahsız gibi,
Ne ölüm aklımızda, ne hesap günü.

Koşar dururuz hep para pul peşinden.
Hak, hukuk, adaletmiş hiç dert etmeden
Tanırız çıkarımızı ta öteden.
Ne ölüm aklımızda, ne hesap günü.

Bireyiz, özgürüz dedik, yalnızlaştık.
Dindi, mezhepti, bölündük, parçalandık.
Kanlar döktük, can yaktık, yabancılaştık.
Ne ölüm aklımızda, ne hesap günü.

Kimse hatır gönül tanımaz oldu,
Uyanık, saf olanı bir güzel yoldu.
Sor fırılđađa, dünya da dönüyordu.
Ne ölüm aklımızda, ne hesap günü.

Ne ahlak kaldı toplumda, ne bir değeri,
Herkeste bir boynuz, birbirine değeri.
Dik duramazsan, derhal vururlar eyeri.
Ne ölüm aklımızda, ne hesap günü.

Kalmadı kimsede yaşama sevinci,
Yarıştı herkes, gelmek için birinci.
Kimi atatürkçü sözde, kimi dinci.
Ne ölüm aklımızda, ne hesap günü.

Yok aslında birbirimizden farkımız,
Mühür kimdeyse odur bizim şahımız.
Saymakla bitmez suçumuz günahımız.
Ne ölüm aklımızda, ne hesap günü.

Asaf der, her şey sonlu, elbet bitecek,
Mazlum zalimin yakasından tutacak,
Kısa çöp, uzun çöpten hakkın alacak.
Ne ölüm aklımızda, ne hesap günü.

Ali Şafak Balı

Hiçbir Şey Yok Aramızda

Uzun zorlu yollar olsaydı
uçsuz bucaksız çöller
yorulmaz, tüketirdim

Dağlar engel olsa deler,
nehir, göl ve denizleri
soluksuz geçerdim

Duvarlar, surlar,
kayalar vız gelirdi,
ellerimle parçalardım...

Yangınlara atlar,
tufanlarla boğuşur,
fırtınalara daldardım...

Engel tanımaz,
uzaklık bilmez,
zorluk dinlemezdim...

Oysa bir tanem,
bir tek sen varsın
ve bir tek ben...

başka hiçbir şey
hiç ama hiçbir şey
yok ki aramızda...

Eylül '04

Ali Şafak Balı

Huzur

Kayboldum işte yine, kendi dipsiz derinlerimde
Pusulatsız ve rotasız, ham hayal yüklü bineğimde
Açık denizde, bilinmez ufuklara doğru bir yönde
Gidiyorum, sığınacağım bir liman yokmuş, ne keder

Salmışım teknemi azgın dalgalar ve hırçın rüzgara
Dertler yok artık, ölüm bile sevimli görünür zira
Sırtüstü uzanmışım güverteye, gündüzün bulutlarla
geceleri yıldızlarla, dalmışım koyu bir muhabbete

Ayağımı sallamışım suya ve böylece dalmışım uykuya
Bulutlar renk salmış, rüzgarla yarışta, rakseder güya
Bir yanda martılar canhıraş feryatlar fırlatır suya
Diğer yanda ruhumda dinmez melodisi yankılanır düşün

Artık ne dert, ne kasavet, kim takar parayı pulu
Geçim derdi, gelecek kaygısı yok, zihnim dupduru
Dalgalar çıldırmış, vuruyor, niyet delmekmiş suru
Umrumda değil, ben hem boşlukta hem sonsuzluktayım...

Eylül'03

Ali Şafak Balı

İnsan 1: Mucize Yaratılış

Kuru bir topraktı önce, fersiz, suskun
Yağmurla yoğruldu, rüzgarla taşındı
Sonra bir vadiye doldu, ızsız, durgun
Çamur içine gizlenmiş yüce sırdı

Aniden "OL" diye bir ses yankılandı
Görünmez kudret elinde şekil aldı
Benzersiz bir varoluş, nefessiz, solgun
Kalkmaya davrandı, çaresiz yığıldı

Bilmiyordu daha mucize vasfını
Şekil veren, fısıldadı maksadını
"Yararatılmaktasın, henüz fersiz nursun"
Ruhundan üfledi, bahşetti canını

Artık yürüyen, düşünen bir topraktı
Rabb'ine şükretti, alını secdeye vardı
Öyle bir haldeydi ki, emsalsiz, efsun
Melekler boyun eğdi, iblis kışkırdı

Rabbi ona kemiğinden eş yarattı
Adı cennet, eşsiz bir eve bıraktı
"Yiyin için, şu ağaçtan uzak durun"
Heyhat, aldandı, yasağa el uzattı

Böyle kaybetti insan ilk imtihanı
Pişmanlıkla dönüp Rabbine yakardı
"Çıkın cennetten" dedi, "cezanız sürgün,
müstahak size, çekmek dünya kahrını"

Ali Şafak Balı

İnsan 2: Cennetten Düşüş

Derin uykudan uyandı, halsiz, bitkin
Hatırladı, cennetten çıkarılmıştı
Etrafına bakındı, kimsesiz, üzgün
İssızca bir mekana bırakılmıştı

Doğruldu, gözleri eşini aradı
Heyhat, ondan ne bir ses, ne iz vardı
Sağa sola koştu, çaresiz, yorgun
Elleri boş kaldı, Rabbine yalvardı

Yıllarca hayatı hep bir arayıştı
Umutla nice vadi geçti, dağ aştı
Bazen aç susuz kaldı, mecalsiz, bezgin
Dünyanın bin türlü cefasını tattı

Derken, bir dağ başında ona rastladı
İşte sonunda! dualar yankılandı
Yüreği minnetle doldu, şeksiz, dingin
Gecelerce, içten, sessizce ağladı

Artık yaşamak için gayesi vardı
Aile, Rabbinden ona armağandı
Kıymetini bildi, şikayetsiz, olgun
Sabrı ile nesline rehber atandı

Ne yazık ki, sulbünden gelenler azdı
Bir evladı diğerini boğazladı
İçini alev sardı, dumansız, yangın
Kardeşin kardeşle savaşı başladı

Ali Şafak Balı

İnsan 3: Dünya Sınavı

Cennetten dünyaya, itaatsiz, üzgün
Yaşamak mücadeleyleydi, çabaladı
Önce meyve topladı, zahmetsiz, olgun
Sonra toprağı ekti-biçti, avlandı

Giderek fark etti, yeryüzü sanattı
Araç gereç yaptı, işi kolaylaştı
Tam rahat etmişti ki, kaygısız, memnun
İblis çıkageldi, kafası karıştı

Nefsine yenildi, harama bulaştı
Ne hak-hukuk bildi, ne hatır tanıdı
Zevke sefaya daldı, gamsız, çılgın
Rabbi elçiler tayin etti, uyardı

Onca uyarıya rağmen uslanmadı
Tanrının yerine geçti, kanun yazdı
Her şeyi sahiplendi, ölçsüz, vurgun
Yetinmedi, dahası için can yaktı

Tabiatla savaştı, şehirler yaptı
Para dediğı bir musibet yarattı
Nefsine esir oldu, hesapsız, düşkün
Cennete de bir bilet satılır sandı

Ahlaksızlıkta dur durak tanımadı
Türlü türlü kire, pislige bulaştı
Başına buyruk yaşadı, arsız, azgın
Ya taşla döndü ya başına taş yağdı

Bilmem daha kaç kez cezalandırıldı
Kimi binmedi gemiye, suya battı
Kimi güce aldandı, tedbirsiz, şaşkın
Hırsla denize daldı, gömölüp kaldı

Rabbi merhamet etti yine, uyardı
Cümle insanlığı tek-Bir'e çağırdı
Son bir Resul gönderdi, lekesiz, emin
Çok geçmedi, insanlar yine aldandı

Ali Şafak Balı

İnsan Elinde Zelil Oldu Dünya

Belli değil, kim hain, kim şuursuz
Karanlıklara mahkûm oldu dünya
Gerçi kime sorsan masum, kusursuz
Masum elinde mahzun oldu dünya

Neye el atsan elinde kalıyor
İnsan, insanlıktan çıktı, çürüyor
Boşa koy dolmuyor, dolu almıyor
Sarhoş elinde mecnun oldu dünya

Her nereye baksan acı, gözyaşı
Vicdanlar sus pus, insan sabır taşı
Kimi şeytana dost, yol arkadaşı
Zalim elinde zulüm oldu dünya

İnsan öyle doyumsuz ki, hep ister
İsteddiği olmaz ise baş keser
Hak, hukukmuş; adaletmiş, boş geçer
Katil elinde maktûl oldu dünya

Masum elinde mahzun oldu dünya
Sarhoş elinde mecnun oldu dünya
Zalim elinde zulüm oldu dünya
Katil elinde maktûl oldu dünya
Temmuz 2025

Ali Şafak Balı

İstiyorum

Bu geceyi, saniye saniye
şiiire kaydetmek istiyorum.
Duygu karmaşasından geriye,
bir dingin ıssızlık istiyorum.

Ruhumdaki bitimsiz sancıyı,
dindirip, uyumak istiyorum.
Nabız atışlarımdan bakiye,
bir derin sessizlik istiyorum.

Hislerimi, kelime kelime
kağıda işlemek istiyorum.
Bezgin dizelerimden kafiye,
dökülsün hissizlik istiyorum

Tenimdeki sönmeyen ateşi,
harlayıp, küllemek istiyorum.
Her bir damarımda kan yerine,
dolaşsın sensizlik istiyorum.

Ali Şafak Balı

Kaçış Yok

Bari şiir yazayım dedim
bulanmaktansa gerçeğin kirine,
hayalin cennetinde gezeyim
heyhat hevesimi öldürmüşler
hayale dair ne varsa zihnimde
birer birer söndürmüşler

İyi, güzeli anayım dedim
dalmaktansa kötülüğün gölüne,
güzelliğin göğünde uçayım
heyhat kelimelerimi çalmışlar
güzele dair ne varsa ruhumda
fark ettirmeden almışlar

uzak durayım dedim
bulaşmaktansa insanın kinine,
yalnızlığın şefkatine sığınayım
heyhat benliğimi sömürmüşler
bana dair ne varsa içimde
harabeye döndürmüşler

Ali Şafak Balı

Kalp, Akıl ve Aşk

An gelir, gün ortasında hülyalara dalar insan
Kendi gölgesinde dertlerine derman arar insan
Kendisi de bilmez, kalbi ne acılar destelemiş
Sarhoşlukta kaybolur, çıkacak yol sorar insan

Hayat bir bilmece, çözüm saklı kalp ve akılda
Biri korunak olur, ıslanırsa öteki yolculukta
Bilinmezliğe yürümektir, kalbin peşinden olan
Akıl dur der, çıkmaza tutulursa yön bu uğurda

Ben kendimden bilirim, hiç eksik olmaz elemim
Kalbim kimi severse aklım da onda olmalı benim
Aşka düşmek, çöle düşmekten beter, çıkış olmaz
Savrulur, kavrulur bir damlaya muhtaç bedenim

Derim ki yürek yetmez sadece, aşk bizi bulunca
Akla da sormalıdır, çekilir mi bu yaşam boyunca
Sevgili uğruna ölmek değildir, aşkı yüceltmek
Asıl olan uğruna yaşamaktır onun, akla uygunca

Ey şiir, sensizlikte bu yalnızlık nasıl çekilir
Kime açılır şu dertli gönüller ki keder silinir
Ruhlara aydınlık salar mısralarının ısıltıları
Vuslat olmasa da kadim dostluğun kadri bilinir

Temmuz '03

Ali Şafak Balı

Kim Saçar Bizi

Bizim hayatımız destan
Azı geręek, çoğu yalan
Menfaattir pusulamız
Dünya elimizde talan

İnsan sırtlanır dünyayı
Hırsı, kibrinden dolayı
Şeytanla yarenlik eder
Akla getirmez ukbayı

Üstümüzde dünyanın gözü
Biz söyleriz hep son sözü
Alem çekemez, kıskanır
Bizim karton köşkümüzü

Yolumuz kızıl elmaya
Yükümüz yerde kalmaya
Dava neydi bilmez kimse
Şan alıp da nam salmaya

Cahillik baş köşemizde
Aklımız geçmişimizde
Bana sorma kimsin diye
Tüm maharet ceddimizde

Hamaset olsa yaparız
Mangalda kül bırakmayız
Ama iş ciddiye binerse
Onda dokuzu kağarız

Bu şiir hiç bitmez gibi
Sahtekar, adamın dibi
Milletim koyun oldu da
Bilmem ki kim saçar bizi
20 Ağustos 2025

Ali Şafak Balı

Mahşeri Mahkumiyet

Mahkum yine gönlüm ağıyare açılmamış ten kafeste
sevdamı harlı meşale alevindeki karanlığa sakladım
sisi dinmeyen dağ başından çektim katran bir perde
işbu ahvala lakayt bedeni hançeri nazarla hakladım

Mahşere özenerek sessizliği böldüm ortasından ikiye
lakin çığlık çığlığa susup, derin karanlıkta sabahladım
yine de sitem etmem kadere ki sevinmesin o zalim diye
her ne varsa giderken bıraktığı, sonluluğa bağışladım

Ali Şafak Balı

Mavi

Mavi, göğün örtüsü
Rengi umman, mavi

Mavi, günün şavkı
Nuru karanlık, mavi

Mavi, huzurun rengi
Çeşmi canan, mavi!

Ali Şafak Balı

Merhaba

Bir sıcak merhabadır insanın beklediği
Herkes, bir güler yüze, selama muhtaç
Her birimiz kavrulur gider Mevlana gibi
Ömrünce beklediği bir Şems'e muhtaç!

Ali Şafak Balı

Meseledir Meselemiz

İdeolojiye siyaseten vuruşla
Sözel hakaret, sanal fuhuşla
Hep bana diyen vakur duruşla
Çözemezsin sen hiçbir mesele

Dostunu düşmanı iyi bellesen
Üşenmesen ruhlara da ellesen
Vicdanının sesini bir dinlesen
Göremezsin sen hiçbir mesele

Düşünmeden nala miha vuruşla
Bilgisiz fikir sahibi oluşla
Benzerini bit yerine koyuşla
Çözemezsin sen hiçbir mesele

Öncelik insan olmayı denesen
Öyle ötekinden insaf dilesen
Sana reva olanı ona hak görsen
Göremezsin sen hiçbir mesele

Ali Şafak Balı

Ne Çok İltifat Edersin

Bidon kafamı sapla samanla doldurdum
göbeğimi kaşıyarak, halimize gülüyorum

Kafamdaki örümcek örememişken daha ağını
ötelerden sinek vızıltınızı duyuyorum

Entelisin Ülkemin, haktır ne desen bana
bu yobaz halimle ben, seni de seviyorum

Şu çağdaşlık öyle netame bir illettir ki,
bulaştı mı gitmiyor, inan ki biliyorum

Oysa içten içe seversin sen milletini
Ulu's, sadece dilindedir, itimat ediyorum

Bana gelince, eh işte, hastayım özüme
sen düştükçe, k'özüne, ben yanıyorum

Örümcek bidonun içinde, akıl başımda
Seninki don içinde, ateşle çözüyorum

Ali Şafak Balı

Ne Nesr-i Şah Ne Şeyh-i Nazım

Gözlerim gözlerine öylece takılıp kaldığında
irice bir yumruk düğümleirdi hep boğazıma
ne ayırabilirdim büyülenen gözlerimi senden
ne gizleyebilirdim titreyen sesimi ellerden

Çekmemek için seni de çaresizliğin girdabına
sorsan da inkar ederdim daldığımı aynı ummana
ne çıkabilirdim suskun sevginin derinliğinden
ne dindirebilirdim yükselen çığlığı yüreğimden

Yürüyen viraneydim tarumar olmuş anılar arasında
aşılmaz duvarlar vardı özenle örülmüş etrafımda
ne alıkoyabilirdim küllenmiş kor ateşe dönmekten
ne söyleyebilirdim eriyegidişimi o ateşle derinden

Vuslata yönelen her adım fırtınaya tutulduğunda
yağmurla söneceğine ateş daha bir tutuştuğunda
ne geri durabilirdim yangına bigane yürüyüşten
ne vazgeç{ir}ebilirdim seni o bıçare bekleyişten

Eylül 2010

Ali Şafak Balı

Neyim Misin?

Tam tükendim dediğimde, el verenimsin
Son buldu sandığım ömrüme, eklenenim
Toprağım çatlamış, köküm kurumuş iken
Yeşertmeye yeniden, aşkla su verenim

Kararınca dünyam, aydınlatan ışığım
Daldığımda çıkmaz sokağa, yol açanım
Solugum sökülmüş, ölüm sokulmuş iken
Nefesin nefesim eyleyip, can verenim!

Ali Şafak Balı

Ortaya Karışık

anlamak değil kimsenin derdi, anlatmak
yaşatmak değil kimsenin derdi, yaşamak

akletmeye gelince, miskinlik çöker herkese
şevk etmeye gelince, daha olsa da, tüketse

sevgi, saygı, dostluk, sadakat, dayanışma
hiç umma, yoksa eğer karşılığın, sunmaya

nefsine hoş gelen şeyler varsa, yok manisi
ödevmiş, ahlakmış, edepmiş, sorma abisi

Allah, Peygamber, Kur'an, Sünnet deme
yoksa dünyalık hazzı, İlahi aşktan kime ne?

aşk da yüceler yücesiydi eskiden, bir ömürlük
şimdilerde ise, eğlencelik, gecelik, günübirlik

Ali Şafak Balı

Öylesine Bir Şiir

Dile gelmeyen en özel duygular
Yürekten taşan serzeniştir şiir
Ruhtan dile güröl güröl bir pınar
Kalemden kalbe sesleniştir şiir

Gönülden göğre kanat çırpın kuşlar
Güzün sılayı terkediştir şiir
Gözlerden yüze çiseleyen yaşlar
Hüznü hazanı fark ediştir şiir

Kalpten kalbe yol arayan duygular
Sevgi uğruna çırpınıştir şiir
Gerçeğe direnen asi rüyalar
Ömre sığmayan özleyiştir şiir...

Ali Şafak Balı

Rağmen Sevmek

Ben sevdim mi, rağmen severim
İyiye, güzelse sev, ne zahmetsiz
Uzaklaşır severim, içten severim
Bilirim yaşamaz sevgi, rahmetsiz!

Ali Şafak Balı

Ruhumdaki Göç

Yüreğimde sönmeyen bir ateş yanar
Gidişindir sebebi kavrulan gönlün
Kırık kalbim, bir tek gülüşüne kanar
Hamalıyım, sevgisiz tükenen ömrün

Gözüm her yerde bizden hatıra arar
Yıkıldı düşlerim, sende kaldı yarım
Sanırdım, bahçemizde çiçekler açar
Heyhat, bu son vedaıyla soldu baharım

İçimde, güzele hasret bir sevinç var
Hüzne boyanır yokluğunla her günüm
Ruhumda, bilinmez diyara göç başlar
Sevgindir rehberi, tutacağım yönün

Secde ettikçe aklımdan kan damlar
Adını anarken bile titrer duam
Zaman geçmez sanki, günler asra uzar
Sensiz kalınca, makbere benzer yuvam.

Temmuz 2025

Ali Şafak Balı

SAF tire ET

Ne gelirse milletimin başına acı veren
maalesef ki hep hulus ve saffetinden
bilemez de gerçek seveni ta derinden
bir kör dikene ikram eder saf-etinden

Ali Şafak Balı

Sevgi

İnsan, ancak insandır sevince
Ne kalır bizden sevgi gidince
Allah aşkıyla dönmez mi dünya
Sevgisiz kalan dönüşür "hiç"e

Sevgi yakınlaştırır kalpleri
Unutturur tüm gamı kederi
Şifadır sevmek nice gönüle
Dindirir ümitsiz hasretleri

Sevgi özünde masumiyettir
Sarsılmaz, önce samimiyettir
Değil mi vuslat Rab'den armağan
Sevene düşen teslimiyettir

Kibirli insan bilmez sevmeyi
Sevgi-saygı sanır mesafeyi
Halbuki gem vurulmaz hislere
Sevmek göze almaktır ölmeyi

Kimi var, sezemez kıymetini
Malum etse de Allah kısmetini
"Bu bir rüyaydı, uyandım" der
Kaçırır yeryüzü cennetini

Oysa zaman durmaz akar gider
Beklerken sen, ömür geçer gider
Sonradan pişman olsan ne fayda
Ölüm gelir, tüm hikayen biter

Temmuz - Ekim 2025

Ali Şafak Balı

Sevgi Sönmez Meşale

Elim gitmez kaleme
İlham düşmez geceme
Akıl ne derse desin
Şiir etmez kelime

Sevmek, gelmez hesaba
Seven, bilmez mesafe
Gerçek ne derse desin
Sevgi, sönmez meşale

Ali Şafak Balı

Sevgiye İnsan Bulamam

Dünyaya dair ne varsa, silip attım da
Tükenmez bir sevgi durur hala içimde
Muradım vermektir karşılıksız onu da
Arar durur, bir gönüllü talip bulamam

Şartım tek, kıymet bilsin alan, kim olursa
Aktarsın tüm canlı cansıza, insan başta
Heyhat, insanım diye gezen pek çok ama
Bakar durur, bir nebze insanlık bulamam.

Nisan 2018, Ankara

Ali Şafak Balı

Sihirli Şiir

bir şiir yazsam
sadra şifa
sarsam
nerde bir yara varsa
karşılık beklemeden

sözü sihir kılsam
kalbe yol alsa
sağaltsam
en derinde ne varsa...
mahremidir demeden...

Mart 2024, Ankara

Ali Şafak Balı

Son Pişmanlık

pişmanlıkların geçer akçe etmediği cümle ateşler ortasındaki o yerde
esiri olduğun bedenini alevlerin raksındaki alacakaranlığa saklarsın
ancak, ne çare, hoyratça üstlendiğin veballer örmüş demirden bir perde
kaçamaz, zavallı günahsız ruhunu beyhude yakarışlarla boşa harcarsın

Ali Şafak Balı

Şiir mi, O da Ne?

Kim karar verir, nedir nesir, nedir şiir
Eli kalem tutan herkes mi olur şair
Az söz cambazlığı ve mecaz tellallığı
Ölçü, hece, kafiye mi, hepsi boş iştir!

İlham mühim elbet ama bir de izan var
Kelimeler gizler, bin bir türlü anlam var
Doğrusu ne, seçmek değil mi işin aslı
Zahiri kurtarsan n'olur, özü soran var

Şafak der ki, boşa kızmasın kimse bana
Ben de arıyorum o sırrı döne yana
Hem lafzı şakısın hem manası şavkısın
Bir cennet sedası olsun muhatabına

Ankara, Mart 2024

Ali Şafak Balı

Şiir ve Ölüm

Dinle
Şiir söylüyor:

en son yağmurlar da dindi
sadece mısralar ağlıyor
sessizce, derinden, iç çekerek

ne bir gam bulutu var etrafta
ne kokunu taşıyan rüzgarlar salınmakta
sadece yalnızlığın hüznüdür çöken
telaşlı, gergin, asık çehreli akşamlarla

getirmez geceler selamını
göz kırpmaz artık yıldızlar,
bu yüzden kahırlı ve küskün
bu yüzden karanlığa sürgün, kapanır gözler
geceler zifiri şimdi, geceler ıssız ve zemheri

üzülmek boş gaflete kurban yıllara
özlem yaşanmamış olanaysa ve
telaş mutluluğa galebe çalmışsa
ağlayacak bir şey yok demektir,
alışmak ve katlanmak gerek yalnızlığa
yalnızlık ikizkardeşi pişmanlığın, yalnızlık ölüm

yine de sen aldırma,
herşeye razı olanın gitmesi bırakıp gitmek değil
hem sende kalıp, hem eriyip yok olmaktır
ve bu gidişten arta kalan bir tortu değil
acı ya da tatlı bir lezzettir
bilirsin yok olan bir daha geri gelmez,
ve bilirsin ölümler üzülmez, ölümler asla göz yaşı dökmez

sen de üzülme
bir kez daha kabuk bağlasa açılmış yara
bir kez daha küllense yangın, nasır bağlamış ocağında
bir kez daha ruhtan ayrılıp taşlaşsa kalp sandığın
bir kez daha canlılığı ölüm bellese bu fani beden ve
bir kez daha gömülse ceset kalabalıkların kimsesizliğine
bir kez daha aşksızlığa düşse 'aşkın'dan vazgeçen
bir şey değişmez, bilirsin ölümler tekrar ölmez.

Temmuz '06

Ali Şafak Balı

Şiir Yaz Dedim Kendime

Senin ne eksiğin var şairden
Hem geniştir kelime hazinen
Görüyorsun herkesler yazıyor
Hiç alakası yok şiirinen

Hiç değilse biçim tamam olur
Eh, az biraz da kafiye uydur
Heceymiş, ölçü vezinmiş boş ver
Hele şairliğini bir duyur

Ne anlam ararlar, ne bir mesaj
Yeter ki sözcükler uysun biraz
İster somut olsun, ister soyut
Güzelce bir hikaye uydur, yaz

İçine biraz sevgi, biraz aşk
Bir çorba kaşığı da hüzün kat
Hepsi anlaşılmasa da olur
O gizemdir, şiire veren tat

Ne diyordum, hah, şair olayım
Boş durmayıp şiir uydurayım
Uyduruk sözlere müşteri çok
Aleme üç beş de ben katayım

Dedim ki kendime: artık bitir
Bu ne aptalca, saçma bir iştir
Yazdıkça üf, yazasım geliyor
Hem hatta, bu iyi bir şiirdir

Hem kafiyesi var, hem hecesi
Bir de okura direk meseci
Der ki: şiir yazmak ciddi iştir
Dur, kaçmasın şairin neşesi!

Temmuz 2023

Ali Şafak Balı

Şiir Yazıyorum

Şiir yazmaya karar verdim
ve paylaşmaya duygularımı
şiir dostlarıyla,
şiirsi dostluklarıma rağmen...

Ali Şafak Balı

Şiir Yazmalıyım

yoksa yalnızlığın bunaltısında yaşlanacak yüreğim
hüznünü karanlık gecelerin, şiirimle paylaşmalıyım
şiir anlatmalı kapkara bulutlara, yağmur istemediğimi
ve şiir ağlamalı yerime eğer kaçınılmazsa gözyaşları

kabuk bağlamış yaralar şiirle uyanmalı, depreşecekse
küllenmiş yangınlar şiirden kıvılcım almalı gerekirse
mezar yeniden açılacaksa, şiirde can bulmalı sevdalar
gerçeğin eline geçmemeli, şiirde yaşanmalı tüm aşklar

şairim diyen unutmamalı şiir ile kadim dostluklarını
şiirde can vermeli, şiirde kurban etmeli duygularını
cümle bedensel hazlara veda etmeli şiir-i aşkına aşık
vuslat saymalı ruhundaki mısra ışıltısı aydınlıklarını

Ali Şafak Balı

Tanımam Sizi

Aslında tanımam sizi...
İtiraf edeyim, tanımak da istemem,
zira ağırdır yükü dostluğunuzun.
Sadece bir neferi değil, bir orduyu bile derinliğinde boğacak,
dertler gölünün orta yerindeki gülen yüz,
nilüfersiniz siz...

Yüz yüze tanımam sizi...
Ne yalan söyleyeyim, tanımak da istemem
ama size olan hayranlığımı da gizlemem.
Başka kim olsa, çoktan dibi görecektir
çile deryasında, korkusuzca yelken şişiren
ve sert rüzgarına inat, zarifçe salınan
yelkenlisiniz siz...

Gerçekte tanımam sizi...
Lütfen kızmayın, tanımak da istemem
ama bin dosttan daha özge can bilirim.
Lapa lapa cümle çareler üzerine düşen,
acıları katmer katmer eyleyen o beyaz örtüyü
delip geçen bir umut,
kardelensiniz siz...

Yazık ki tanımam sizi ben...
Anlayın beni ne olur, tanımaya cesaret edemem,
ama yüreğinizdeki insan sevgisine şahitlik ederim.
Hayatın dik yokuşlarına cesurca atılan
tırnağıyla tutunup en zirveye tırmanan,
en sarp kayalarda bile boy veren
ömür çiçeğisiniz siz...

Ali Şafak Balı

Tavsiyeler I

düşme
için parçalanır
ne bir kürek bulunur gömmeye acılarını
ne de tutkal, yapıştırmaya kırıklarını

kalkma
heybetin dökülür
ne bir kaya bulunur oymaya heykelini
ne de balçık, toplamaya dökülenini

yatma
yükün boşalır
ne bir dam bulunur çekmeye suğunu
ne de yuva, sermeye çulunu

uyuma
hayalin canlanır
ne bir masal bulunur oynatmaya kahramanını
ne de hakikat, kapatmaya kuşkularını

durma
mekanizman bozulur
ne bir usta bulunur kurmaya zamanını
ne de idrak, doldurmaya kadrânını

vurma
insanlığın körelir
ne bir dost bulunur yaslamaya başını
ne de kortej, taşımaya naaşını

okuma
ufkun daralır
ne bir Sokrat bulunur sarsmaya aklını
ne de Niçe, yoldurmaya kılını

Ali Şafak Balı

Uyan Gerçeğe

her gün yanıbaşında insanlar boğazlanıyor
fırtına karanlığı ortasından yırtıyor
geceye demir atmış, kr sevdaların adamı
bir uyan, bir ışık yak, adım at aydınlığa

kentin orta yerine felaketler yağıyor
katilinin bıçağından kanlar damlıyorken
miskinlik uykusunda horuldayan sersem
gözünü a, göster herkese, yaşıyorsun sen

'dolmuş' hep son duraktan önce boşalıyor
sonsuzluk salı hiç yolcusuz kal(k) mıyorken
Ölüden beter, hayattan bezmiş sürüngen
doğrul ve seslen, sonun da ötesidir hedefin

cümle efradında çaresizlik kol geziyor
bir lokma için, sevdiğin bin yüz sryorken
Çürümüş bedenini sürükleyen ruhsuz serseri
bir silkelen, kendine gel, haykır gerçekleri

.

Ali şafak Balı

Uykuya Hasret Öleceğim

Bir günüm olsa
şöyle huzur içinde
kötülüğün olmadığı, kimsenin ölmediği

Sadece bir gün,
sabahtan akşama
barış ve sevgi egemen

Bir tam gün
silahlar sussa,
bebekler annesiz, anneler evlatsız kalmasa

Siyaset aslına rücu etse,
erbabı hep iyilik arasa
insanın tek derdi aşk olsa

Nefretin uyanmadığı
kötülüğün kazanmadığı
şerefın satılmadığı

Tek bir gün olsa
gecesinde uyusam doya doya
ölmeden...

Ali Şafak Balı

Varsın Olsun

yine büyük bir fırtına patladı
varsın olsun, şimşekleri aydınlatıyor içimdeki köhne karanlığı
yıpranmışlığıma inat, sokak sokak dolaşıyor
ve damla damla arıyorum

neyim varsa, toz dumana karıştı
varsın olsun, şifa niyetine içime içime çekiyorum isini pasını
savrulmuşluğuma inat, izbe izbe geziniyor
ve derin derin içerliyorum

yağmur hoyratça yollarıma boşaldı
varsın olsun, yürüyorum tertemizliğinde sıklaştırmadan adımlarımı
çözölmüşlüğüme inat, tek tek basıyor
ve çizgi çizgi iz bırakıyorum

ortalığı acı bir feryat kapladı
varsın olsun, ıssız kalmışlığıma arkadaş yapıyorum beher çığığı
korkutulmuşluğuma inat, name name mırıldanıyor
ve avaz avaz susuyorum

depderin bir sessizlik çöktü
varsın olsun, sadeliğinde huzur buluyorum unutup harcanmışlığı
dağılmışlığıma inat, parça parça toplanıyor
ve desen desen birleşiyorum

ve aniden herşey sus pus oldu
varsın olsun, ırkılmışlığimde farkediyorum bunca uyutulmuşluğumu
sindirilmişliğime inat, fıldır fıldır bakınıyor
ve nefes nefes açılıyorum

Ali Şafak Balı

Vazgeçilmez Öykü

Biçare garipler, çığlık çığlığa gömer sancıları yüreğine
zira sözcükler her dem zehirdir ehil elde, sözcükler zulüm
her sessiz çığlıkla yeniden alevlenir yangın, külleceğine
bil öyleyse, nasıl ve kimden gelirse gelsin, huzurdur ölüm

sadece gözü kapalı yaşanandır gerçek, mutluluk suskunlukta
ne şartlar girer araya, ne ruhlar başka seydalara öykünür
söyleyemeden anlattığın, duymadan çıktığın bir doruk nokta
gör işte, çaresiz kimsesizliğe rağmen, ne vazgeçilmez öyküdür

Ali Şafak Balı

Vicdan Filosu

İspanya'dan yola çıktı nurdan tekneler
Yükleri vicdan, iman dolu sineler
Elde bayrak, dilde dua, dalga dalga
Dalgalarla boğuşur cesur yürekler

Yankılanır ahı gökte mazlumların
Hayalleri bombalarla darmadağın
Tam umutlar kesilmiş, açlık vurmuşken
Mübarek bir el uzanır içinden dalgaların

Vurur dalgalar, vurdukça da yol olur
Her köpük, "Fetih" mektubuna pul olur
Patlasın toplar-füzeler, istediği kadar,
Korku bilmez fatihler, iman doludur

Uyan ey gafil, seyreyle bu seferi
Bu, zulme karşı dirilişin zaferi
Sefineler ekmek-su değil, nur taşır
Fetih budur: Açılsın vicdan defteri!

Kırılsın abluka, yıkılsın duvarlar
Sakarya misali çağıldasın sular
Gazze bebek gülümsemesine hasret
Cennet insin o kıyılara bu bahar!

Ey Gazze! Aç limanlarını bahara,
Şehâdete koşup gelen bu kervanlara
Zümrüt fecirde Sumud'un filoşunu
Bir anne kucaklar gibi bas bağrına.

Ali Şafak Balı

Yağmur yağıyordu

I

Yağmur yağıyordu uyandığımda
gözlerimi boşluğa açmıştım
yağmur aman vermeden yağıyordu
durmadan yürüyordum tanımadığım şehirde

yağmur yağıyordu düşüncelerime
bulutlar kapatıyordu hayal ufkumu
yağmur bardaktan boşanır gibi yağıyordu
yürüyordum tanımadığım şehirde, durmadan

yağmur yağıyordu ağır ağır
düşlerim ıslanıyor, bedenim yaşlanıyordu
yağmur tepeden tırnağa yağıyordu
tanımadığım şehirde, durmadan, yürüyordum

II

yağmur yağıyordu karanlık bastığında
gözlerimi geceye kapatmıştım
yağmur yağıyordu rüzgarla çoşarak
durmaksızın huzur arıyordum köşe başlarında

yağmur yağıyordu ince ince
kapılar bir bir çarpıyordu yüzüme
yağmur yağıyordu işleye işleye içime
huzur arıyordum köşe başlarında, durmaksızın

yağmur yağıyordu uzun uzun
ellerim ceplerimde, türkü söylüyordum
yağmur yağıyordu ılık çalarak
arıyordum köşe başlarında, durmaksızın, huzur

Eylül '04

Ali Şafak Balı

Yalnızlığım

yeni baştan yaşamak istiyorum
uzak dur benden yalnızlığım
her daim sensizliği özlüyorum
el-aman ver bana yalnızlığım

durmak değil koşmak istiyorum
çöz tüm bağlarımı yalnızlığım
bulmak değil aramak istiyorum
sakla bildiklerimi yalnızlığım

artık çemberi aşmak istiyorum
kır şu zincirleri yalnızlığım
kendimden de kaçmak istiyorum
dür ol defterleri yalnızlığım

karanlıkla vedalaşmak istiyorum
yak bütün ışıkları yalnızlığım
kimsesizliği unutmak istiyorum
sar ruhumu sonsuzla yalnızlığım

kalabalığa karışmak istiyorum
düş artık yakamdan yalnızlığım
yaşamdan da zevk almak istiyorum
O her neyse, hayal say yalnızlığım...

Temmuz 2006

Ali şafak Balı

Yapamıyorum

Duygularım sokak kapısı
Kargaşadan yazamıyorum
Toparladım kırıklarımı
İstesem de atamıyorum

Ruhuma işledi sızısı
Utançtan ağlayamıyorum
Sevgi terk eylemiş zamanı
Arasam da bulamıyorum

Öfke çağımızın vebası
Temkinden anlatamıyorum
Aradaki dev uzaklığı
Koşsam da kapatamıyorum

10 Şubat 2025

Ali Şafak Balı

Yas/sızlar

Çaresizliğe dönen,
bomba seslerinin bölük pörçük ettiği
uykusuz gecelerden,

çığlık çığlığa ölen
kahpenin elinden şarampollerin parça parça ettiği
bebek bedenlerinden

umutsuzca sönen
çaresizlik ve karamsarlığın ölmeden yok ettiği
Filistinlinin fersiz gözlerinden

bir sitem, bin sitem
bin bir sitem olsun bize
daha nice uykusuz geceler,
kurumayan gözyaşları müstahak hepimize...

Lakin...
diyemem ben
ama biliyorsunuz siz...
yine veremeyeceğiz yasın hakkını
ve yazık olacak onlara ... yazıklar ... bize...

Temmuz 2014, Afyon

Ali Şafak Balı

Yazdım

Ŗiir yazardım yokluğunda
Yokluğun bitince
Can'a yazdım
Yetmedi
Çana tutunduğum
Öle'yazdım

Dağa, tağa, uçan kuğa
Sordum unuttuğum adını
Ezber edeyim diye
Olmadı
İçinde kavrulduğum
Çöle yazdım

Heyhat, bir rüzgar esti
Kumlar savruldu
Derin bir nefes çektim içime
Kokun yoktu
Öfkesine kapıldığım
Yele yazdım.

Yandım susuzluktan
Ah, bir yudum olsan
İçerdim kana kana
Kupkuruydun
Köpüğünde boğulduğum
Göle yazdım.

Ali Ŗafak Balı

Yürüyorum

Zamanı değil, kendimi tüketiyorum
Gidecek yer yok, beyhude yürüyorum
Çizilmiş yollarım, biçilmiş süreler
Kıaldığı yok, çeksem uzatamıyorum

Yaşanmış ne varsa, şikayetçi benden
Ruhum bile kurtulmak ister bedenden
Kime sorsam, bir günahı var üzerimde
Ben bile şüphe eder oldum kendimden

Sanki kabuslar gerçek, gerçek kabus
Nasıl olsa duyulmaz isyanın, hele sus
Yükün, bomboş hayallerin, çilen yolun
Ey gönül, durma bu yolda, yürü ve kavuş...

Haziran'03

Ali Şafak Balı